

## اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر حضور ذهن بر خوداثربخشی تحصیلی و انگیزش پیشرفت در دانش آموزان

سعید شایوسی زاد<sup>۱</sup>، فرامرز خان محمدی<sup>۲</sup>، منوچهر نظری<sup>۳</sup>

<sup>۱</sup> گروه روانشناسی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

<sup>۲</sup> گروه روانشناسی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

<sup>۳</sup> گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، واحد تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

### چکیده

هدف از این پژوهش، تعیین اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر حضور ذهن بر خوداثربخشی تحصیلی و انگیزش پیشرفت در دانش آموزان پسر مقطع متوسطه شهر کرمانشاه بود. حجم نمونه ۴۰ نفر بود که از جامعه مذکور، به روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند. ۲۰ نفر به گروه آزمایش و ۲۰ نفر به گروه کنترل به صورت تصادفی تخصیص یافتند. طرح پژوهش، نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. ابزارهای پژوهشی مورد استفاده انگیزش پیشرفت هرمنس (۲۰۰۰) و خوداثربخشی تحصیلی مورگان-جینکز (۱۹۹۹) بود. گروه آزمایش در طول هشت جلسه، هر جلسه به مدت ۹۰ دقیقه گروه درمانی مبتنی بر حضور ذهن دریافت کردند. برای تحلیل داده ها از تحلیل کواریانس چند متغیره و یک متغیره استفاده شد. یافته ها نشان داد گروه درمانی مبتنی بر حضور ذهن بر موجب افزایش خوداثربخشی تحصیلی و انگیزش پیشرفت در دانش آموزان پسر شده است.

**واژه های کلیدی:** گروه درمانی، حضور ذهن، خوداثربخشی تحصیلی، انگیزش پیشرفت